

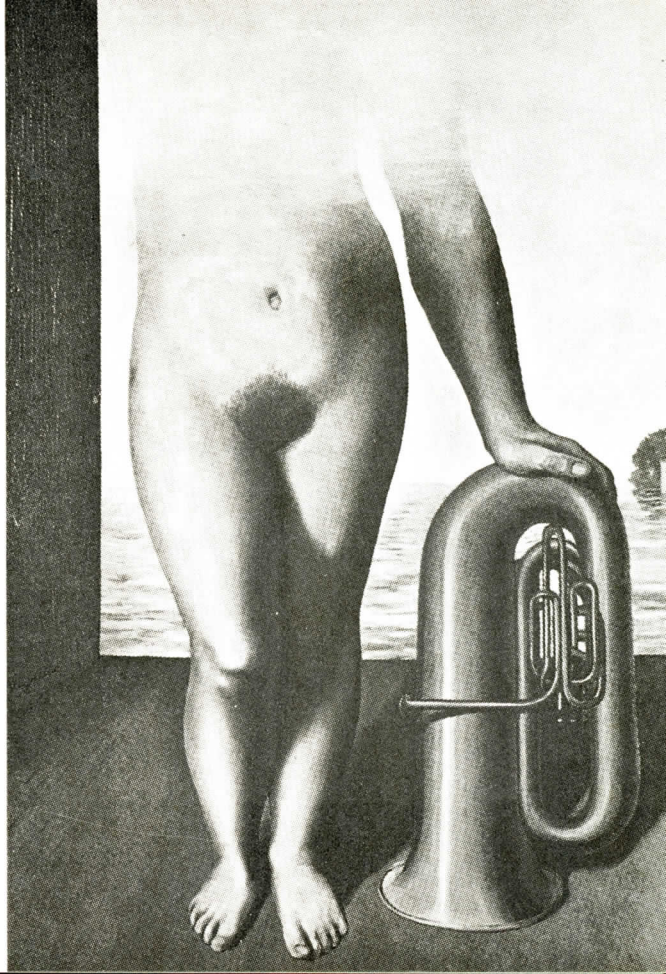
AARMUS TEATERS
STUDIO

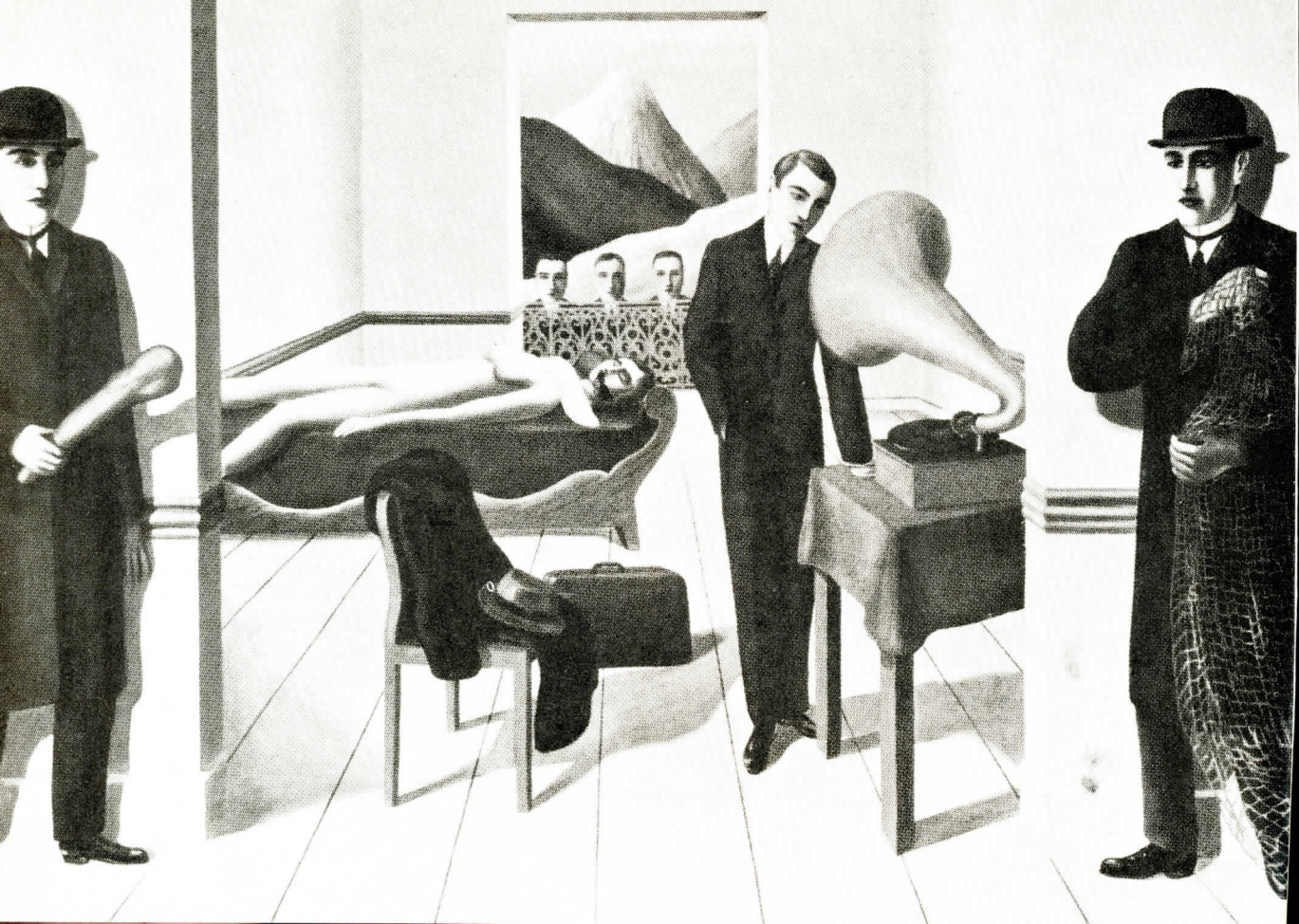

MAIGRET og MAGRITTE eller Det sete afhænger .

Det er en nærliggende fejltagelse at blande MA-GRITTE og MAIGRET sammen, hvis man ikke lige husker at det er den første, som er surrealistisk maler og den anden der er detektiv. Navneligheden spiller os et puds, som *Magritte* ville have gouteret. Denne surrealistiske belgier f. 1898 dyrkede i sit maleri de forvirrende ligheder mellem velkendte ting. Han malede alt andet end spontant, han var nærmest præcis og pedantisk, og en mester i at føre øjet på vildspor. I nogle af Magrittes bedste billeder tror man at se en grøn udsigt, eller får et tilsyneladende kig ud af vinduet og ned ad en gade. Men hvad er det man ser? Foran vinduet står et staffeli med et billede, hvor udsigten falder sammen næsten! med

Magritte havde en periode hvor han malede tubaer: tuba i landskab, tuba i brand, en tuba som er halvt kvinde. Det er derfor stykkets tubaspillende gamle dame absolut vil hen og se billeder af Magritte.

den »rigtige« udsigt. Og i den malede gade bliver en kegleform til og løfter sig ud af perspektivet, som om en illusionist havde ført malerens hånd. Hvor hører illusionen op, og hvad er det for virkelighed som begynder?

Magritte ville ikke kaldes maler, han var en mand der tænkte, sagde han, og nogle gange skulle man virkelig være en Maigret for at finde et spor i et Magritte-billede. Det sete afhænger i høj grad af øjnene der ser og Magritte går så vidt som til at give ting nye navne, malet på dem, eller male en pibe Maigrets eller Magrittes? og forsyne sin højst håndgribelige afbildning med den frygtelig rigtige påskrift Dette er *ikke* en pibe.

Magrittes billeder har bl. a. været vist på *Louisiana* i Humlebæk, men også på *Tate Gallery* i London, og hans alarmerende udsigter og billeder af tuba'er i brand har appelleret til fantasien hos en udstillingsgæst, som også er dramatiker *Tom Stoppard*. Skuespildigteren har lært af maleren, at der kun behøver

at være en hårbreddes afstand mellem ro og orden på scenen og noget, der ligner kaos. Det sete afhænger Set fra gaden udenfor oplever betjenten en forfærdende usædelighed, og ingenting i den stue synes at følge loven, ikke engang tingene i rummet, lamper og frugtkurve. Men tilkalder betjenten sin overordnede og træder ind i det forvirrende billede, så er tingene faldet smukt på plads.

Til slut er der kun at tilføje apropos bowlerhat-ten i stykket – at maleren Magritte elskede mystiske mænd i bowler og selv i yngre dage poserede for fotografen iført bowler og foran et billede af kriminallitteraturens »Fantomas«. Der var crime i Magritte førend han udviklede sig til manden, der tænkte i billeder og lagde så mange fascinerende falske spor ud i dem.

Jørgen Andersen

Mænd i bowler udenfor værelset hvor en forbrydelse er begået. Et tidligt billede af den belgiske surrealist *Magritte*.

AARHUS TEATERS STUDIO

Sæson 1971-72

S O

Scenografi IVAN MOGENSEN

James Saunders

PÆDAGOGEN

Oversættelse LIS VIBEKE KRISTENSEN

Pædagog

EYDUN JOHANNESSON

Scenemester: Kai Johansen Belysningsmester: Carl E. Andreassen
Skræddersal ved Hanne Gissel og Stanley Petersen Regi: Hans-Erik
Knudsen Rekvisitter: Frode Sørensen Lyd: Elvin Lassen Malersal ved
Jens-Anker Olsen Frisør: Caroline Nielsen Suffli: Tove Johannesson
Foto: Hammerschmidt Foto.

Premiere den 8. januar 1972

g S

Isctenesættelse EYDUN JOHANNESSEN

Tom Stoppard

DET SETE AFHÆNGER...

(After Magritte)

Oversættelse JØRGEN ANDERSEN

Harris

Thelma

Mor

Foot

Holmes

BENNY BJERREGAARD

TOVE WISBORG

BODIL LINDORFF

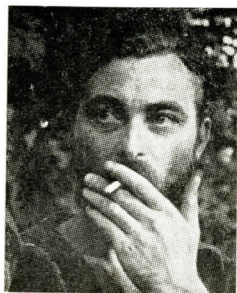
OLE WISBORG

KLAUS WEGENER

$\frac{3}{4}$ minuts pause

Spilletid ca. 1¼ time

AFTENENS FORFATTERE

James Saunders

f. 8.1 1925 er vokset op i et arbejdermiljø i det nordlige London under trange kår. Takket være et stipendium fik han mulighed for at gå i skole til han var 16 år, mens hans kammerater normalt måtte ud og tjene fra de var 14.

Under krigen var han i flåden som elektromekaniker og efter afmønstringen i 1946 fik han et 3-årsstipendium ved universitetet i Southampton for at studere kemi og fysik. På dette grundlag blev han lærer og det var hans hovederhverv indtil 1963.

Aftenens lille dramatiske situation har sikkert hentet inspiration i forfatterens egne pædagogiske erfaringer.

Allerede i 1959 sluttede han sig til en amatørteatergruppe *The Questor's Theatre*.

Hans første stykke »*Alas, Poor Fred*« var karakteristisk nok en Ionesco-pastiche og i det såkaldt 'absurde' teater har han en fælles inspirationskilde med aftenens anden forfatter Tom Stoppard, der dog især er en beundrer af Beckett og »*Vi venter på Godot*«.

Saunders har været meget produktiv i løbet af 1960'erne både som teater- og som TV-dramatiker.

Til TV har han bl. a. dramatiseret arbejderromaner af D. H. Lawrence – I øvrigt spænder hans interesser vidt fra dramatisering af »*Don Quixote*« »*The Travails of Sancho Pansa*« til identifikationsdramatik – a la Pirandello – som »*Next Time I'll sing to You*« 1964 der blev en verdens-succes. Opført på Odenses Værkstedsteater og Fiolteatret som »*Hvor går ilden hen, når den går ud?*« Hans »*A Scent of Flower*« 1964 er også blevet opført rundt om i verden, bl. a. på Det kgl. Teater under titlen »*En duft af blomster*«.

AARHUS TEATER

SPILLER PÅ

»STORE SCENE«

HELLIGTREKONGERSAFTEN

William Shakespeares tidløse, erotiske komedie.

I den fortælling, hvorfra Shakespeare har hentet sit stof kommer Viola, pigen der forklæder sig som dreng, til Illyrien for at vinde den hertug hun elsker Shakespeares lystspil åbner med, at Viola skyldes i land ved en tilfældighed, ved et tilfælde kommer hun i hertugens tjeneste, og tilfældigvis viser han sig at være den mand hun elsker Fra den situation udvikler det brogede spil sig i en dialog, der er en leg med underforståelser underfundig mening – dobbeltbundet.

Erik Thygesen har ny-oversat dette fantastiske og overgivne spil om ung kærlighed, illusioner og kærlighedens narre hos den ungdom, der med langt hår lange støvler og flagrende kapper færdes i Illyrien.

Asger Bonfils har sat i scene, for dekorationerne står Ivan Mogensen og musikken er af Jens Wilhelm Pedersen. Blandt de rollehavende er Elsebeth Steen-toft, Aksel Erhardtsen, Lars Junggreen, Sofie Lunøe, Freddy Koch, Ove Raskmark, Svend Dam, Karen Wegener Ole Wegener m. fl.

Tom Stoppard

f. 1937 begyndte at skrive for scenen efter at have ernæret sig som journalist dels i Bristol og senere i London. Hans debutstykke »*A Walk on the Water*« blev vist i engelsk TV i 1963 og senere på scenen i Hamburg og Wien.

Siden har han skrevet større og mindre stykker både til radio, TV og teater. Hans gennembrud som dramatiker skete i 1966–67 med det sprogligt raffinerede og Beckett-påvirkede stykke om to halvkomiske bi-personer i Shakespeares »*Hamlet*« »*Rosencrans* og *Gyldenstjerne er døde*«, der her i landet er

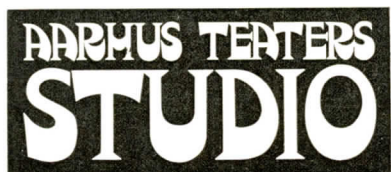
spillet både på Det kgl. Teater og på Aalborg Teater.

Aftenens stykke er fra 1969–70 – men han har tidligere tangeret genren kriminalstykke, med »*The Real Inspector Hound*« 1968, opført på Det kgl. Teater som »Hvem skød hvem?«

Om sit forfatterskab og forhold til vrede unge mænd, Beckett etc. siger Stoppard blandt andet – Efter »*Ung vrede*« Osborne var unge forfattere tilbøjelige til at optræde som det unge dramas mænd. For os, der begyndte at skrive omkring 1960, stod det klart, at man kunne bruge teatret på mange flere måder end tidligere praktiseret. »*Vi venter på Godot*« – det kan nok slet ikke udredes hvilken virkning, det har haft på den kreds der skrev på grund af det, eller skrev anderledes på grund af det.

Chr Ludvigsen

Næste forestilling på

Slawomir Mrozek.

KALKUNEN

Den polske dramatikers bedste stykke siden succesen
Tango

En grotesk fabel om mange slags nihilisme, som udspilles et sted, hvor man prøver at statsstyre samfundsmekanismerne og hvor både kalkuner og mennesker har mistet lysten —, og opføre sig imod naturens orden.

Den unge forfatter og radioteaterinstruktør Ole Kröll skal sætte i scene, Peer Hultberg oversætte og Ivan Mogensen skabe den dekorative ramme. De medvirkende bliver Svend Dam, Ulf Stenbjørn, Ole Wisborg, Sofie Lunøe, Jørgen Fønss, Erling Dalsborg, Ove Raskmark, Gunnar Brandt samt gæsten Anker Taasti, der er »lånt« på Odense Teater

Skandinavien-premiere i midten af marts.

AARHUS TEATERS
STUDIO